

כרמית רוזן

זכריני

למחמוד דרויש

המורה לערבית היא הידעונית
 שהעלתה בשפתך את הגעגועים,
 אשה כמוה עומדת וקוראת שיר
 בחרדת דממה, מוזיקה גדולה, ואנו
 ילדי פרמל יהודי מסבכים
 בזה, משננים לבגרות בעל-פה
 והפלאנו לדקלם, התשבחות,
 ערבית ספרותית כזו שנפוץ
 אתנו השיר לכל שלוחות המודיעין,
 כבוש במיתרי הקול המתחלפים.

מבין? היא המליצה עלינו לצבא.
 בענף של המדור פרח תרגום שירה.

הפסקת חשמל

מסך הניד הוא מנורת החסרונות
 בחדר. קול אהובי זוהר עור
 רוקם הרף
 הזדהות עם עזה חשוכה,
 ונופל

לאור בבת-אחת, צורב,
 שקט דלוק אשמה במפח
 במכשירי בערה

ושלל נורות אדמות חגות
 להחזיר את הבית על תלו.